Sibling Voices of San Nicolas

Jeanna Gario Dupersoy van de San Nicolas Methodist Church (foto) sprak een warme zegen uit over de publicatie en de bijeenkomst. FOTO ARCHIEF

Naar een bijdrage van Caresse Isings

ORANJESTAD - Gregory Richardson en zijn zus Tammy Richardson hebben hun debuutuitgave Sibling Voices of San Nicolas gepresenteerd. In het splinternieuwe, fris ingerichte John Wesley Auditorium in San Nicolas presenteerde het veelbelovende nieuwe bloed onder het Arubaanse schrijversgilde hun eerste bundel.

Het boek richt zich verfrissend origineel met diepgaande aandacht op normen, waarden, omgangsvormen, religie, taalgebruik, opvoeding en een prettige variatie aan zeer typische cultuureigenschappen van de 'San Nicolas People'. Het fungeert tevens als een sprankelende spiegel, waarin menigeen zichzelf en ook de huidige situatie kan aanschouwen. Dan kan men al dan niet kiezen voor innerlijk gemotiveerde expansie, in plaats van slepend te blijven meewijzen en zingen in de oneindige klaagzang en het verwijt om de aandacht die San Nicolas tekort komt.

Onder de bezoekers bruiste gedurende deze avond dan ook een diepe trots, intense waardering en een geheel nieuw gevoel van blijde verwachting voor wat de nabije toekomst nog meer naar San Nicolas zou mogen willen overvliegen op de energieke vleugels van naar huis teruggekeerde jongeren. Met een gezonde mate van intellect en gerijptheid in combinatie met volhardende onbevangenheid, diepe geloofsovertuiging en oprechte liefde voor al wat eigen blijft, kunnen die jongeren toevoegen aan het collectief bestaan al wat het leven en de eigen keuzes hen aan ervaring, inzicht en kracht heeft kunnen meegeven.

Bij aanvang van de avond liep het publiek binnen op vloeiende klanken die Leon Hooker uit de glimmende grand piano liet stromen. Precies op tijd voor de opening van de avond, klonk krachtig trompetgeschal 'My Tribute', met kundige passie vertolkt door Xandro Hooker, die optimaal gebruik wist te maken van de rijke akoestiek binnen het auditorium. Het leverde hem een spontaan 'bis bis' en applaus van het publiek op.

De openingsact werd gevolgd door piano en zang van respectievelijk Leon en Jolene Hooker en het Arubaanse volkslied, in gebarentaal vertaald door Indriana Daly. Daarna sprak Jeanna Gario Dupersoy van de San Nicolas Methodist Church een warme zegen uit over de publicatie en de bijeenkomst.

Arthur Dowers betrad daarna het podium om als minister van Onderwijs en plaatsvervangend minister van Cultuur met het publiek zijn beschouwingen te delen omtrent de publicatie, de schrijvers en San Nicolas. Aan het begin van zijn redevoering vertelde Dowers dat het hem veel plezier deed om het publiek eens een keer heerlijk in Caribisch Engels te mogen toespreken. „De taal van ons gedeelde ik", zoals hij aangaf. De minister duidde daarmee op het feit dat de liefde voor de eigen taal, het bewust investeren daarin en de documentatie van de eigen geschiedenis en cultuur, zowel de taal alsook de juiste normen en waarden binnen een gemeenschap levend kunnen houden. „Daar heb je natuurlijk talent voor nodig", vervolgde hij, „en dat hebben we zeker ook in huis met intellectuelen van hoog niveau zoals de schrijvers van deze gevierde nieuwe publicatie. Het is echter ook essentieel dat je wel door hebt, dat dit talent niet enkel voor jezelf, maar in feite voor de hele gemeenschap erg belangrijk is." Enigszins ontroerd gaf Dowers aan, dat behalve het feit dat hij van Dakota is, hij in feite ook afstamt van de Lago-generatie en zich daarom eveneens enorm thuis voelt in San Nicolas, en zeer betrokken bij de ontwikkelingen binnen die bijzondere gemeenschap.

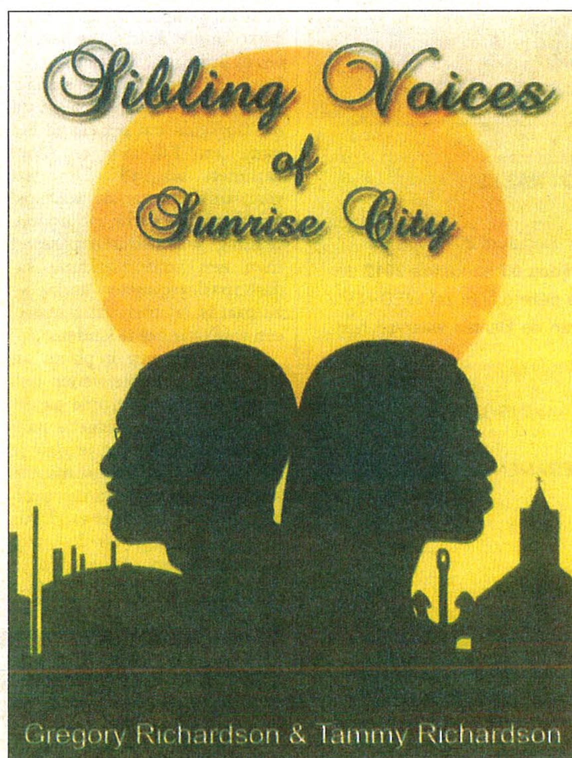
Ook het Papiamento kreeg van Dowers de verdiende aandacht waarbij hij aangaf graag ook de boekpresentatie nogmaals te mogen vieren in Oranjestad.

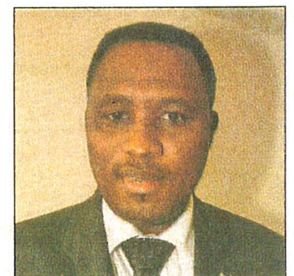
Nilda Koolman, voorzitter van Unoca gaf daarna met haar redevoering aan dankbaar te zijn voor de publicatie en de betrokkenheid van Unoca daarbij. Ze had zich danig verdiept in de inhoud en energetische waarde van Sibling Voices of Sunrise City. Zo gaf ze commentaar op de constatering in het boek, dat de zwarte student uit San Nicolas in Nederland discriminatie ervaart: „Ik heb het aan den lijve ondervonden, dat niet enkel het ras, maar alleen het anders Nederlands spreken daar al genoeg reden voor zou zijn." Ook sprak Koolman over de veranderingen op Aruba ten aanzien van de verschillende culturen op het eiland, daarbij vooral duidend op de uit het boek geciteerde combinatie 'zwart en van San Nicolas'. Met het aanhalen van meerdere onderwerpen uit het boek, gaf ze aanleiding voor gezonde discussie, waar men zich in gedachten vast over kon laten gaan, tijdens het optreden van gospelzanger Eltienne Yarzagaray met 'Amor di un Tata'. De zeer gerespecteerde ouderling uit San Nicolas, Crispin Bruce, leraar en jarenlang hoofd van de Prinses Ireneschool, deelde ook zijn inspiraties. Uit het publiek stegen klanken van oprechte appreciatie op voor de 82-jarige, die verantwoordelijk is geweest voor de ontwikkeling van vele jongeren uit San Nicolas. De liefelijke zangeres Cherry Laine Hill hield vervolgens met haar klankrijke stem de avond in verheven sfeer met 'International Praise'. Zij werd gevolgd door Anthony Gario, oftewel Black Diamond, zoals hij volgens officiële calypsonian normen aangekondigd werd. Nadat het publiek duidelijk had genoten van het geanimeerd verloop van de achtereenvolgende redevoeringen, artistiek afgewisseld door muziek en zang, kwamen de schrijvers zelf aan bod. Eerst Tammy Richardson, die tijdens haar kleurrijke presentatie haar drie jonge kinderen voor percussie en dans liet zorgen.

Daarmee gaf ze aan altijd trouw te zijn gebleven aan de typische normen en waarden van haar 'San Nicolas upbringing' waarbij ook de jongsten zo veel mogelijk bij de gemeenschappelijke aspecten van cultuur en het collectief erfgoed worden betrokken.

Gregory Richardson als persoon, opvoedkundige, filosoof, zoon, vader, echtgenoot, vriend, gelovige en inmiddels ook zelfs een voorbeeld binnen de lokale gemeenschap, heeft over de afgelopen jaren voor verschillende publicaties gezorgd die het delen waard zijn. Hij nam het publiek kunstig mee op een expeditie naar de kern van zijn vorming. Hij deed met zijn droge humor het publiek schudden van het lachen, toen hij drie verschillende stukken uit het boek met de aanwezigen deelde en was duidelijk het hoogtepunt van de avond.

De opbrengst van de symbolische toegangsprijs van een florin werd afgedragen aan Janine Richardson van United Forces Foundation. Deze organisatie richt zich op het vergaren van materiaal waardoor minderbedeelde kinderen van San Nicolas de kans krijgen naar school te gaan. Dat zal ook weer het geval zijn met de presentatie aan de andere kant van de brug, in Oranjestad, waar het leven er toch weer heel anders schijnt uit te zien dan voor de bewoners uit San Nicolas.

Aan het begin van zijn redevoering vertelde Dowers dat het hem veel plezier deed om het publiek eens een keer heerlijk in Caribisch Engels te mogen toespreken. FOTO ARCHIEF